



ΑΜΦΙΒΙΟΝ

ΔΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΚΕΝΤΡΟΥ ΒΙΟΤΟΠΩΝ - ΥΓΡΟΤΟΠΩΝ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ • ΤΕΥΧΟΣ 48 • ΕΥΡΩ 1,25 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ - ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ 2003

Έναρξη λειτουργίας της
Επιτροπής ΦΥΣΗ 2000

Ελληνική Προεδρία
και περιβάλλον

Υγράτοποι
Ένας εν δυνάμει παράγοντας
ανάπτυξης της υπαίθρου

Η δύναμη της αναδημιουργίας

Απογραφή υγρατόπων στην Αλβανία
Η χρήση νέων τεχνολογιών
στην αναγνώριση υγρατόπων

Μεσογειακό Σχέδιο Δράσης
και Σύμβαση της Βαρκελώνης

Το ΕΚΒΥ στην Agrotica 2003

Σε αυτό το τεύχος

Το έργο της Επιτροπής
ΦΥΣΗ 2000 (σελ. 3).

Μια πρόκληση για τους έλληνες
αγροοικονομολόγους να τεκμηριώσουν
με αριθμούς το οικονομικό όφελος από
τους υγροτόπους (σελ. 4).

Μάθημα ζωής και απόσταγμα σοφίας,
αποτελεί η επιθυμία των κατοίκων για
αναδημιουργία της τέως Λίμνης
Ξυνιάδας (σελ. 4-5).

Οι προτεραιότητες της Ελληνικής
Προεδρίας για το Περιβάλλον.
Ημερολόγιο συναντήσεων (σελ. 6-7).

Η μεγάλη χρησιμότητα της τηλεπισκόπησης και
των Γεωγραφικών Συστημάτων Πληροφοριών σε
εφαρμογές απογραφής υγροτόπων αλλά και στη
διαχρονική διαχείριση και παρακολούθηση
γνωρισμάτων που συνδέονται με τον οικολογικό
τους χαρακτήρα (σελ. 8-10).

Η αρμονική συμβίωση των φυσικών και
αγροτικών οικοσυστημάτων είναι μία από τις
προϋποθέσεις της γενικότερης ανάπτυξης της
ελληνικής υπαίθρου (σελ. 10).

Η εκπόνηση ενός Στρατηγικού Σχεδίου
Δράσης για τη διατήρηση της παράκτιας και
θαλάσσιας βιοποικιλότητας στη Μεσόγειο,
είναι ο σκοπός του έργου SAP BIO
(σελ. 11-13).

Νέα, ειδήσεις και ανακοινώσεις (σελ. 14-15).

Η φροντίδα των Ολλανδών για τη
βιοποικιλότητα (σελ. 16).



Ξεκίνησε η λειτουργία της Επιτροπής ΦΥΣΗ 2000

Η Επιτροπή ΦΥΣΗ 2000 ιδρύθηκε το 1998 με σκοπό την υποστήριξη της εφαρμογής στην Ελλάδα της Οδηγίας 92/43/ΕΟΚ. Το 1999 με τον Ν. 2742/99, οι αρμοδιότητές της, που είναι γνωμοδοτικές, επεκτάθηκαν ώστε να ενεργεί και ως Εθνική Επιτροπή Προστατευόμενων Περιοχών, ενώ ορισμένες πρόσθετες ρυθμίσεις έγιναν με τον Ν. 3044/2002. Τον Δεκέμβριο του 2002 ορίστηκαν από την Υπουργό ΠΕΧΩΔΕ τα μέλη της και η πρώτη συνεδρίαση έγινε λίγες μέρες μετά.



Τεχνητή Λίμνη Καστρακίου, Φωτ. Αρχείο ΕΚΒΥ / Έγχρωμον

Σύμφωνα με την ιδρυτική πράξη της Επιτροπής, αυτή αποτελείται από εκπροσώπους των υπουργείων που έχουν αρμοδιότητες σχετικές με την προστασία και διαχείριση του φυσικού περιβάλλοντος, επιστήμονες με ειδικότητες σχετικές με το φυσικό περιβάλλον και εκπροσώπους περιβαλλοντικών οργανώσεων.

Ως πρόεδρος της επιτροπής έχει ορισθεί ο κ. Ι. Μπουτάρης και αναπληρωτής του ο καθ. Ν. Μάργαρης. Τα λοιπά μέλη της επιτροπής είναι οι: Ι. Λυμβαίος (Υπουργείο Ανάπτυξης), Δ. Δέπος (Υπουργείο Γεωργίας), Ρ. Γκέκας (ΥΠΕΧΩΔΕ), Β. Σκαρामαγκά (Υπουργείο Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης), Ν. Ζαμενοπούλου (Υπουργείο Πολιτισμού), Β. Σκούνης (Υπουργείο Εμπορικής Ναυτιλίας), Δ. Αλιφραγκής (Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης), Α. Καραγκούνης (Πανεπιστήμιο Αθηνών), Τ. Λεγάκης (Πανεπιστήμιο Αθηνών), Σ. Ντάφης (ΕΚΒΥ), Α. Νικολαΐδου (Πανεπιστήμιο Αθηνών), Δ. Καραβέλας (WWF-Ελλάς) και Τ. Δημηλέξης (Ελληνική Ορνιθολογική Εταιρεία).

Σκοποί της Επιτροπής ΦΥΣΗ 2000

Κύριος σκοπός της Επιτροπής είναι ο συντονισμός, η παρακολούθηση και η αξιολόγηση των διαδικασιών προγραμματισμού, οργάνωσης και λειτουργίας του Εθνικού Συστήματος Διοίκησης και Διαχείρισης Προστατευόμενων Περιοχών.

Ειδικότερα η Επιτροπή:

- Παρακολουθεί και αξιολογεί τα προγράμματα και τις δράσεις των δημοσίων και μη οργανισμών που αφορούν τη διατήρηση της φύσης.
- Εισηγείται στα αρμόδια υπουργεία τα γενικότερα μέτρα

και τις δράσεις που πρέπει να πραγματοποιηθούν για την προστασία της φύσης και την αειφόρο ανάπτυξη των υπό προστασία περιοχών.

- Καταγράφει, ταξινομεί, ελέγχει και αξιολογεί το έργο των Φορέων Διαχείρισης των προστατευόμενων περιοχών.
- Επεξεργάζεται οδηγίες για την κατάρτιση των σχεδίων διαχείρισης και των κανονισμών διοίκησης και λειτουργίας των προστατευόμενων περιοχών.
- Γνωμοδοτεί προς τις αρμόδιες αρχές για την κατανομή των χρηματοδοτήσεων των Φορέων Διαχείρισης και για όποιο άλλο θέμα της ζητηθεί η γνώμη από την Υπουργό ΠΕΧΩΔΕ.

Ειδικότερες αρμοδιότητες της Επιτροπής ΦΥΣΗ 2000, που αφορούν την υλοποίηση του Δικτύου Natura 2000 στην Ελλάδα, είναι οι ακόλουθες:

- Να γνωμοδοτεί επί προτάσεων αναθεώρησης του καταλόγου των περιοχών και επί ειδικότερων γνωρισμάτων που αφορούν τον χαρακτηρισμό των περιοχών του εθνικού καταλόγου.
- Να διαμορφώνει γενικές κατευθύνσεις για τη διαχείριση των περιοχών που θα ενταχθούν στο Δίκτυο Natura 2000.
- Να γνωμοδοτεί για τα είδη της χλωρίδας και της πανίδας που θα πρέπει να εντάσσονται στα είδη Κοινοτικής σημασίας.
- Να γνωμοδοτεί τα έργα που αφορούν τις περιοχές του Δικτύου Natura 2000, προς τις αρμόδιες για τις μελέτες αρχές και τα κυβερνητικά όργανα.

Σπύρος Ντάφης & Πέτρος Κακούρος





Λιμνοθάλασσα Κοτύχης. Φωτ. Αρχείο ΕΚΒΥ / Έγγρωμον

Ένας εν δυνάμει παράγοντας ανάπτυξης της υπαίθρου

Η διατήρηση των υγροτόπων είναι πρώτα από όλα ηθική επιταγή, υποχρέωση απέναντι στις επόμενες γενιές. Τη ρήση αυτή αποδέχονται όλες σχεδόν οι κυβερνήσεις του κόσμου μέσω της υπογραφής διεθνών συμβάσεων, όπως είναι η Σύμβαση Ραμσάρ και η Σύμβαση για τη Βιοποικιλότητα, καθώς και μέσω της ψήφισης εθνικών νόμων. Συχνά, όμως, τα νομικά κείμενα δεν αρκούν για να πείσουν πολίτες και πολιτικούς να τα εφαρμόσουν στην πράξη. Γνωστό παράδειγμα είναι το λεχθέν, προ εικοσαετίας, από διακεκριμένο και καλοπροαίρετο έλληνα πολιτικό ηγέτη σε εκπροσώπους περιβαλλοντικών οργανώσεων: "Μην μου λέτε ότι η διατήρηση των υγροτόπων είναι απαραίτητη. Αυτό το ξέρω. Βρείτε μου και οικονομικά επιχειρήματα, γιατί μόνο έτσι θα πείσω τους συναδέλφους μου υπουργούς για να χρηματοδοτήσουν μέτρα προστασίας και ανάδειξης".

Θα έλεγε κανείς ότι μετά από είκοσι έτη ραγδαίας ανόδου της γνώσης και της περιβαλλοντικής ευαισθητοποίησης που σημειώθηκε στην Ελλάδα, οι οικονομικές ωφέλειες από την ανάδειξη των υγροτόπων μας θα ήταν αυταπόδεικτες. Όποιος έχει αμφιβολίες ας επισκεφθεί την Πρέσπα, την Κερκίνη, τον Ταυρωπό αλλά και άλλες περιοχές. Ας διδαχθεί από την κατάσταση που επικρατεί γύρω από τις αποξηραμένες Λίμνες Κάρλα, Μαυρούδα, Ξυνιάδα κ.ά. και από τις προσπάθειες των κατοίκων να ξαναζωντανέψουν αυτές τις λίμνες. Δυστυχώς, δεν έχει γίνει ακόμη οικονομική αποτίμηση των ωφελειών που προέκυψαν από την ανάδειξη της πρώτης ομάδας υγροτόπων και των ζημιών που προκάλεσε η αποξήρανση της δεύτερης ομάδας.

Θα ήταν, λοιπόν, χρήσιμο να παραθέσουμε οικονομικούς υπολογισμούς από δύο υγροτόπους της Αγγλίας με βάση δημοσιεύματα του τύπου. Στον πρώτο υγρότοπο, κοντά στο Λονδίνο, επενδύθηκαν 16 εκατ. λίρες και προέκυψε ετήσια ωφέλεια 11 εκατ. λιρών. Στον δεύτερο, στην Κορνουάλη, επενδύθηκαν 86 εκατ. λίρες και το 2001 προέκυψε ωφέλεια 150 εκατ. λιρών. Οι επενδύσεις για τη διατήρηση και την ανάδειξη του γενικότερου φυσικού περιβάλλοντος της Νοτιοδυτικής Αγγλίας δημιούργησαν 100.000 θέσεις εργασίας.

Η ελληνική ύπαιθρος αντιμετωπίζει οξύτερα προβλήματα από την αγγλική. Και όμως μόλις πρόσφατα αρχίζουν να αναγνωρίζονται στην πράξη οι τεράστιες ευκαιρίες αειφορικής ανάπτυξης της υπαίθρου τις οποίες προσφέρουν οι ελληνικοί υγρότοποι και η ελληνική φύση γενικότερα. Αποτελεί πρόκληση για τους έλληνες αγροοικονομολόγους να τεκμηριώσουν με αριθμούς αυτές τις ευκαιρίες.

Π. Α. Γεράκης

Η δύναμη της



Είναι παγκοίμως γνωστό ότι τα δύο τρίτα της υγροτοπικής έκτασης των Μεσογειακών χωρών έχουν χαθεί κατά τις έξι πρώτες δεκαετίες του περασμένου αιώνα. Η κύρια δύναμη της απώλειας ήταν η απόκτηση νέας καλλιεργήσιμης γης. Γη αποκτήθηκε, και μάλιστα αρδευόμενη. Χάθηκαν, όμως, πολλές υγροτοπικές αξίες. Ανάμεσά τους, η βιολογική (από την άποψη της βιοποικιλότητας) ήταν η ευκολότερα μετρήσιμη και αυτή που είλκυσε το εντονότερο ενδιαφέρον των επιστημόνων κατά τα τελευταία 30 έτη.

Η ανάκτηση της χαμένης βιοποικιλότητας, ιδίως της орνιθολογικής της παραμέτρου, ήταν η πρώτη, χρονικά, δύναμη που κινητοποίησε τις αρχικές προσπάθειες για αναδημιουργία υγροτόπων. Μία άλλη μικρότερη δύναμη, που ενδυνάμωσε κάπως την πρώτη, ήταν η νοσταλγία των γηραιότερων κατοίκων για το παλιό όμορφο υδάτινο τοπίο τους, για τον παλιό πολιτισμό τους.



αναδημιουργίας



Ποταμός Αχελώος, Φωτ. Αρχείο ΕΚΒΥ / Έγχρωμων

Οι δύο αυτές δυνάμεις δεν ήταν αρκετά ισχυρές ώστε να ωθήσουν τις κυβερνήσεις σε έργα αναδημιουργίας. Καμιά κυβέρνηση δεν εγκρίνει εύκολα πιστώσεις για να ξανάρθουν τα άγρια πουλιά και για να αποκατασταθεί το τοπίο. Πιστώσεις άρχισαν να δίνονται πολύ ευκολότερα όταν η δύναμη που ωθούσε τις κυβερνήσεις ήταν η έλλειψη νερού για άρδευση, η ανάγκη για αειφορική χρήση των υδατικών πόρων.

Η στήριξη, λοιπόν, της αρδευόμενης γεωργίας ήταν την περασμένη δεκαετία, στις περισσότερες ίσως περιπτώσεις, η πρώτη κινητήρια δύναμη. Χρειαζόμαστε τους χαμένους υδροτόπους γλυκού νερού, πρέπει να τους αναδημιουργήσουμε όπου μπορούμε, οι καλλιεργητές δεν μπορούν να επιβιώσουν χωρίς αρκετό και καθαρό αρδευτικό νερό. Το επιχείρημα αυτό ήταν έως πριν από μερικά έτη ισχυρό και μπορούσε να πείσει τις κυβερνήσεις των Μεσογειακών κρατών της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Σήμερα φαίνεται πως δεν μπορεί πια. Διότι οι Υπουργοί Γεωργίας δεν μιλούν για γεωργική ανάπτυξη, όπως στο παρελθόν, αλλά για ανάπτυξη της υπαίθρου υπό την ευρύτερη έννοια. Εννοούν ότι η καλλιέργεια φυτών και η εκτροφή αγροτικών ζώων δεν μπορεί στο μέλλον να είναι οι κυρίαρχες δραστηριότητες που θα στηρίζουν το εισόδημα των ανθρώπων της υπαίθρου.

Στη νέα πραγματικότητα που σχηματοποιούν οι σύγχρονες πολιτικές της Ευρωπαϊκής Ένωσης δεν αφήνουν περιθώρια να αποκτήσουν το απαραίτητο μέγεθος οι δυνάμεις της βιοποικιλότητας, της πολιτιστικής αξίας και του αρδευτικού νερού ώστε να προωθήσουν μόνες τους έργα αναδημιουργίας υδροτόπων. Προφανώς χρειάζεται και μια άλλη κινητήρια δύναμη που να ενώνει τις προηγούμενες τρεις και να τις εμφανίζει ως ενιαία με τη μορφή της ανάγκης για τη συνολική οικονομική, κοινωνική, περιβαλλοντική και πολιτιστική ανάπτυξη της υπαίθρου.

Αφορμή για τις σκέψεις αυτές μας έδωσε η σύσκεψη που οργάνωσε ο Δήμος Ξυνιάδας (Νομός Φθιώτιδας) στις αρχές Ιανουαρίου 2003. Στη σύσκεψη συμμετείχαν δημοτικοί σύμβουλοι και άλλοι εκπρόσωποι της Τοπικής Αυτοδιοίκησης και τοπικών φορέων. Κλήθηκαν, επίσης, να πουν τη γνώμη τους και τρεις ειδικοί από το ΕΚΒΥ και από το Τμήμα Γεωλογίας του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης. Θέμα της σύσκεψης ήταν η ανταλλαγή απόψεων για τις εναλλακτικές προσεγγίσεις που θα μπορούσε να ακολουθήσει ο Δήμος προκειμένου να αναδημιουργηθεί μέρος ή το σύνολο της αποξηραμένης Λίμνης Ξυνιάδας (βλ. σχετικό άρθρο στο τεύχος 46).

Εκφράστηκαν πολύ ενδιαφέρουσες γνώμες από την τοπική κοινωνία. Πρώτοι οι γηραιότεροι κάτοικοι δήλωσαν τη νοσταλγία τους για το μεγάλο αγαθό που έχασαν και πρότειναν την πλήρη αναδημιουργία της λίμνης, όπως ήταν παλιά, χωρίς όρους και με οποιαδήποτε οικονομική θυσία. Κατόπιν μεγάλος αριθμός κατοίκων είπαν ότι βλέπουν την αναδημιουργία μέρους μόνο της λίμνης ως μέσο για να αμβλυνθούν καθαρώς γεωργικά προβλήματα, όπως η πλημμυής στράγγιση των χωραφιών και η έλλειψη αρδευτικού νερού. Όλοι έθεσαν καίρια ερωτήματα στους ειδικούς επιστήμονες επί πολλών τεχνικών όψεων ενός πιθανού έργου αναδημιουργίας, τα οποία έδειχναν εκπληκτική γνώση των λειτουργιών των αγροοικοσυστημάτων τους. Φυσικά, ελάχιστα ερωτήματα μπορούν να απαντηθούν επαρκώς αφού δεν υπάρχει σχετική μελέτη.

Η συζήτηση ήταν δημιουργική και κράτησε δύο περίπου ώρες. Προς το τέλος της σύσκεψης έγινε βαθμιαία κατανοητό από τους περισσότερους ότι η μόνη προσέγγιση που θα έπρεπε να ακολουθηθεί είναι να προβληθεί προς την κυβέρνηση η αναδημιουργία όχι απλώς ως έργο περιβαλλοντικό (βιοποικιλότητα) και γεωργικό (άρδευση) αλλά ως έργο συνολικής ανάπτυξης του ευρύτερου χώρου της Ξυνιάδας.

Αν είχαν κρατηθεί πρακτικά αυτής της σύσκεψης, θα μπορούσε κανείς να τα χρησιμοποιήσει ως συμπλήρωμα της διδακτικής ύλης ενός μαθήματος για την αποκατάσταση-αναδημιουργία υδροτόπων.

Κλείνοντας τη σύσκεψη ο Δήμαρχος κ. Γεώργιος Τσιαγκλάνης τόνισε ότι οι συζητήσεις μεταξύ των κατοίκων θα συνεχισθούν στις διάφορες κοινότητες-διαμερίσματα του Δήμου.

Τα τελευταία χρόνια προβάλλεται όλο και περισσότερο στην Ευρωπαϊκή Ένωση η ανάγκη της συμμετοχής όλων των ενδιαφερομένων κοινωνικών ομάδων σε θέματα σχεδιασμού και διαχείρισης των φυσικών πόρων. Όσο πιο ενεργητική και πλήρης η συμμετοχή τόσο πιο αποτελεσματική η διαχείριση. Στην περίπτωση της εν λόγω σύσκεψης φάνηκε και ένα άλλο πλεονέκτημα: οι κάτοικοι της περιοχής μπορούν να προσφέρουν πολύτιμες πληροφορίες στους επιστήμονες-μελετητές και να τους προφυλάξουν από σφάλματα.

Π.Α. Γεράκης





Ελληνική Προεδρία

Η ΕΥΡΩΠΗ ΜΑΣ-Μοιραζόμαστε το Μέλλον σε μια Κοινότητα Αξιών

Οι προτεραιότητες της Ελληνικής Προεδρίας για το Περιβάλλον



Ορεινή Ελλάδα, Φωτ. Αρχείο ΕΚΒΥ / Έγχρωμον

Ένα από τα μείζονα θέματα της Ελληνικής Προεδρίας είναι η διαφύλαξη του περιβάλλοντος ως παράγοντα για τη μελλοντική ευημερία και ποιότητα ζωής. Η Ελλάδα είναι αποφασισμένη να εργαστεί με τους εταίρους της και την Ευρωπαϊκή Επιτροπή, για να προωθήσει αποτελεσματικά τις δεσμεύσεις που αναλήφθηκαν στο Σχέδιο Εφαρμογής και στις Πρωτοβουλίες Τύπου II του Γιοχάνεσμπουργκ και να δώσει περαιτέρω ώθηση στην εφαρμογή της Στρατηγικής της Ένωσης για την Αειφόρο Ανάπτυξη, τόσο σε διεθνές επίπεδο όσο και σε επίπεδο Ένωσης. Με τον τρόπο αυτό ενισχύεται η περιβαλλοντική διάσταση της διαδικασίας της Λισσαβόνας και γίνεται πιο αποτελεσματική η διαδικασία του Κάρντιφ για την ενσωμάτωση των περιβαλλοντικών απαιτήσεων στις τομεακές πολιτικές.

Επιπροσθέτως, η Ελληνική Προεδρία θα αποδώσει σημασία στην προώθηση της εφαρμογής των Ευρωπαϊκών και των αντίστοιχων Εθνικών Στρατηγικών για την Αειφόρο Ανάπτυξη, λαμβάνοντας υπόψη τις επιταγές του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου του Γκέτεμποργκ. Εξάλλου, στις προτεραιότητες της Ελληνικής Προεδρίας για το περιβάλλον, εντάσσεται και η προώθηση εφαρμογής των στόχων του 6ου Προγράμματος Δράσης για το Περιβάλλον, σε άμεση σχέση με τη Στρατηγική της Ευρωπαϊκής Ένωσης για την Αειφόρο Ανάπτυξη και των επιμέρους θεματικών στρατηγικών που η τελευταία προβλέπει.

Καθοριστική θα είναι η επιδίωξη της Ελληνικής Προεδρίας για τη διατήρηση και ενίσχυση του ηγετικού ρόλου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, προκειμένου να υλοποιηθούν οι δεσμεύσεις του Γιοχάνεσμπουργκ και να ενισχυθεί η παγκόσμια αναπτυξιακή συνεργασία. Στην 5η Διάσκεψη των υπουργών Περιβάλλοντος στο Κίεβο, η Ελλάδα θα εργαστεί, από κοινού με όλους τους συμμετέχοντες, για την ενίσχυση του περιβαλλοντικού πυλώνα της αειφόρου ανάπτυξης.

Η Ελληνική Προεδρία θα επιδιώξει την εφαρμογή του 10ετούς προγράμματος για την "Αειφόρο Παραγωγή και Κατανάλωση", δίνοντας έμφαση στον ρόλο που μπορούν να παίξουν οι καθαρές τεχνολογίες και δράσεις για οικολογική αποδοτικότητα και υποδεικνύοντας μέτρα που θα συμβάλουν στην επίτευξη του σκοπού της αποσύζευξης της οικονομικής ανάπτυξης από την περιβαλλοντική υποβάθμιση.

Επιπλέον, θα ενισχυθεί η εφαρμογή των πρωτοβουλιών της Ευρωπαϊκής Ένωσης για τα **ύδατα** και την **ενέργεια**. Ιδιαίτερα, στο πλαίσιο της Δήλωσης της Ένωσης για τις Ανανεώσιμες Πηγές Ενέργειας, η Ελληνική Προεδρία θα προωθήσει μέτρα για μια παγκόσμια στρατηγική για τα χημικά, για την καταπολέμηση της φτώχειας, την προστασία των φυσικών πόρων και την ανάσχεση της απώλειας της βιοποικιλότητας, το εμπόριο, τη χρηματοδότηση της ανάπτυξης και τη διακυβέρνηση.

Ιδιαίτερη, εξάλλου, έμφαση δίνεται στον τομέα των υδάτινων πόρων με την ευκαιρία του 3ου Διεθνούς Συνεδρίου στο Κιότο. Επίσης, ζωτικής σημασίας για την Ελληνική Προεδρία είναι η ευρύτερη προβολή και εφαρμογή της Ευρωπαϊκής Πρωτοβουλίας για τα ύδατα, η οποία παρουσιάστηκε στο Γιοχάνεσμπουργκ.

Είναι προφανές ότι τα παγκόσμια περιβαλλοντικά ζητήματα, όπως αυτό των κλιματικών αλλαγών και της εφαρμογής του Πρωτοκόλλου του Κιότο, της **βιοποικιλότητας** και της **βιοασφάλειας** παραμένουν στο επίκεντρο του ενδιαφέροντος της Ελληνικής Προεδρίας.

Το Συμβούλιο Υπουργών Περιβάλλοντος

Πραγματοποιήθηκε στις 4 Μαρτίου 2003 στις Βρυξέλλες η σύνοδος του Συμβουλίου Υπουργών Περιβάλλοντος, υπό την προεδρία της ελληνίδας Υπουργού ΠΕΧΩΔΕ κ. Βάσως



Παπανδρέου. Κατά τη συνεδρίαση του Συμβουλίου πραγματοποιήθηκε διεξοδική συζήτηση και υιοθετήθηκαν κείμενα για σημαντικά πολιτικά θέματα, τόσο όσον αφορά τη γενικότερη στρατηγική της ΕΕ για το περιβάλλον, όσο και την προώθηση του νομοθετικού έργου σε κρίσιμους τομείς.

Συγκεκριμένα το Συμβούλιο Υπουργών, μεταξύ άλλων:

1. Υιοθέτησε κείμενο σχετικά με τη Στρατηγική για την Αειφόρο Ανάπτυξη και την εφαρμογή των αποτελεσμάτων του Γιοχάνεσμπουργκ.
2. Υιοθέτησε συμπεράσματα για το "Περιβάλλον για την Ευρώπη" ενόψει της 5ης Πανευρωπαϊκής Υπουργικής Διάσκεψης που θα πραγματοποιηθεί στο Κίεβο στις 21-23 Μαΐου 2003. Τα συμπεράσματα αυτά θα αποτελέσουν το πλαίσιο της συνεργασίας στον τομέα του περιβάλλοντος στον ευρύτερο ευρωπαϊκό χώρο.
3. Συμφώνησε για την έγκριση του Κανονισμού που αφορά την παρακολούθηση των δασών. Ο κανονισμός καλύπτει περίοδο έξι ετών (2003-2008). Αφορά την παρακολούθηση των δασών και των

περιβαλλοντικών αλληλεπιδράσεων στην Κοινότητα και αντιμετωπίζει περιβαλλοντικά προβλήματα που συναρτώνται με τα δάση (προστασία του εδάφους, βιοποικιλότητα, κλιματική αλλαγή), καθώς και την παρακολούθηση των δασικών πυρκαγιών και των αιτίων τους.

4. Ασχολήθηκε με θέματα που άπτονται του θαλάσσιου περιβάλλοντος, ενός τομέα προτεραιότητας για την Ελληνική Προεδρία. Ειδικότερα:
 - Ενέκρινε συμπεράσματα για την ανάπτυξη μιας στρατηγικής για την προστασία και τη διατήρηση του θαλάσσιου περιβάλλοντος, όπου ιδιαίτερα τονίζεται η προσέγγιση με βάση το οικοσύστημα και η ανάγκη συνεργασίας μεταξύ των περιφερειακών συμβάσεων για την προστασία της θάλασσας.
 - Ενημερώθηκε από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή και την ισπανική αντιπροσωπεία για τα αποτελέσματα της καταπολέμησης της ρύπανσης από το ναυάγιο του πετρελαιοφόρου Prestige.

Από την ιστοσελίδα του ΥΠΕΧΩΔΕ,
Χρυσούλα Λιόντα

Συνάντηση για τη Βιολογική Ποικιλότητα

Τον Απρίλιο του 2002, η 6η Διάσκεψη των Συμβαλλομένων Μερών στη Σύμβαση για τη Βιολογική Ποικιλότητα αποφάσισε να συναντηθεί κατά το 2003 για να συζητήσει τον τρόπο αξιολόγησης της Σύμβασης και του Στρατηγικού της Σχεδίου καθώς και το πολυετές πρόγραμμα εργασιών της.

Η ανοικτή ενδιάμεση συνάντηση για το πολυετές πρόγραμμα εργασιών της Διάσκεψης των Συμβαλλομένων Μερών (COP) έως το 2010 έγινε στο Μόντρεαλ του Καναδά στις 17-20 Μαρτίου 2003. Στη συνάντηση συμμετείχαν περισσότεροι από 300 αντιπρόσωποι 120 κρατών, καθώς και εκπρόσωποι μη κρατικών οργανώσεων, ακαδημαϊκών οργανισμών κ.λπ. Από την Ελλάδα συμμετείχαν εκπρόσωποι του ΥΠΕΧΩΔΕ, του ΕΚΠΑ, του ΕΚΒΥ και του Πανεπιστημίου Αθηνών.

Οι αντιπρόσωποι υιοθέτησαν επτά συστά-

σεις προς την έβδομη Διάσκεψη των Συμβαλλομένων Μερών που θα διεξαχθεί στη Μαλαισία, τον Μάρτιο του 2004. Κατάφεραν να ξεπεράσουν τις διαφωνίες τους σε θέματα βαρύνουσας σημασίας, όπως η ιεράρχηση των θεμάτων και η φύση ενός καθεστώτος για την πρόσβαση στους γενετικούς πόρους και τον επιμερισμό των ωφελειών.

Παρά τις αρχικές επιφυλάξεις σχετικά με τη σχετικά φιλόδοξη ημερήσια διάταξη της συνάντησης, οι περισσότεροι από τους συμμετέχοντες έμειναν ικανοποιημένοι από τις σαφείς συστάσεις που εκδόθηκαν για τα ανωτέρω θέματα, και υπό αυτό το πρίσμα, η συνάντηση εργάστηκε περαιτέρω και ανέδειξε την πολιτική ώθηση που έλαβε από το Γιοχάνεσμπουργκ στα θέματα της βιοποικιλότητας.

Βασιλική Τσιαούση

Οι διεθνείς συναντήσεις για το περιβάλλον...

- Υπουργική Σύνοδος Επιτροπής Βιώσιμης Ανάπτυξης του ΟΗΕ 7-10 Μαΐου 2003 στη Ν. Υόρκη. www.un.org
- 4η Υπουργική Διάσκεψη για την Προστασία Δασών της Ευρώπης, 28-30 Απριλίου 2003 στη Βιέννη. www.mcpfe.org
- 5η Υπουργική Διάσκεψη "Ένα Περιβάλλον για την Ευρώπη", 21-23 Μαΐου 2003 στο Κίεβο.
- 19η Σύνοδος του Διοικητικού Συμβουλίου του Προγράμματος UN-HABITAT, 5-9 Μαΐου 2003, στο Ναϊρόμπι. www.unhabitat.org

...στην Ελλάδα

Στο πλαίσιο της Ελληνικής Προεδρίας το ΥΠΕΧΩΔΕ διοργανώνει 15 συναντήσεις στη χώρα μας. Από αυτές αξίζει να σημειωθεί η συνάντηση των Διευθυντών για τη Φύση της ΕΕ με θέμα το Δίκτυο Φύση 2000. Επίσης, ενδιαφέρον παρουσιάζει το Συνέδριο: "Περιβαλλοντική Διακυβέρνηση: τα οφέλη σύνδεσης Περιβάλλοντος και Τουρισμού", που θα πραγματοποιηθεί στον Βόλο, 26-27 Μαΐου 2003. Επιπλέον, η Ελληνική Εβδομάδα Νερού (17-20 Ιουνίου 2003) περιλαμβάνει:

- Συνάντηση των Διευθυντών Υδατικών Πόρων των κρατών μελών της ΕΕ.
- την 8η Σύνοδο των εταίρων της πρωτοβουλίας για τα ύδατα.
- Συνάντηση για τις θετικές επιδράσεις της Κοινοτικής Οδηγίας για τα ύδατα (2000/60/ΕΚ).
- Συνάντηση εργασίας για την προώθηση του Μεσογειακού σκέλους της Πρωτοβουλίας της ΕΕ για τα ύδατα.





Αρχείο ΕΚΒΥ

Η Λιμνοθάλασσα Nartes, βόρεια του Αυλώνα, και ο ποταμός Αώος που εκβάλλει στην Αδριατική Θάλασσα, όπως φαίνονται στον τοπογραφικό χάρτη, στη δορυφορική εικόνα και στην εικόνα που προέκυψε μετά την επεξεργασία εντοπισμού υδάτινων επιφανειών και υγρασίας τα οποία φαίνονται με φωτεινότερες διαβαθμίσεις του γκρι.

Η χρήση νέων τεχνολογιών στην αναγνώριση υγροτόπων

Η απογραφή των υγροτόπων μιας χώρας αποτελεί έργο θεμελιώδους σημασίας καθώς αποτελεί τη βάση για τη χάραξη πολιτικής, τη λήψη μέτρων προστασίας, την αξιοποίησή τους και τον χωροταξικό σχεδιασμό των δραστηριοτήτων που σχετίζονται με την εκμετάλλευσή τους.

Η εργασία της απογραφής είναι ουσιαστικά η συλλογή και οργάνωση των πληροφοριών για κάθε υγρότοπο. Οι πληροφορίες αυτές, συνήθως, αφορούν τα χωρικά γνωρίσματα του υγροτόπου (γεωγραφική θέση, εμβαδόν, υψόμετρο) και τα ποιοτικά γνωρίσματα (τύπος υγροτόπου, βιοτικά και αβιοτικά γνωρίσματα, χρήσεις, νομικό καθεστώς κ.ά.).

Ο εντοπισμός ενός υγροτόπου ή μιας περιοχής που πιθανώς περιέχει υγρότοπο, αποτελεί μια λεπτομερή και πολλές φορές χρονοβόρα διαδικασία η οποία περιλαμβάνει εργασίες όπως προμήθεια και μελέτη θεματικών χαρτών, βιβλιογραφική έρευνα, επαφές με κρατικούς και τοπικούς φορείς και υπαίθρια έρευνα.

Στις εργασίες αυτές προστέθηκε τις τελευταίες δεκαετίες και η λήψη τηλεπισκοπικών δεδομένων, τα οποία μπορεί να είναι είτε αεροφωτογραφίες είτε δορυφορικές εικόνες. Η **Τηλεπισκόπηση** είναι η επιστήμη της απόκτησης και ερμηνείας των πληροφοριών που σχετίζονται με το φυσικό περιβάλλον, από ανιχνευτές οι οποίοι δεν βρίσκονται σε φυσική επαφή με το περιβάλλον (δορυφόροι-αεροσκάφη). Η ερμηνεία των δεδομένων αυτών έχει ως απώτερο σκοπό την αντιστοίχισή τους με τα διάφορα φυσιογραφικά στοιχεία που υπάρχουν στην επιφάνεια της Γης (πεδιάδες, ορεινοί ή υδάτινοι όγκοι, υδρογραφικό δίκτυο, κατοικημένες περιοχές κ.ά.).

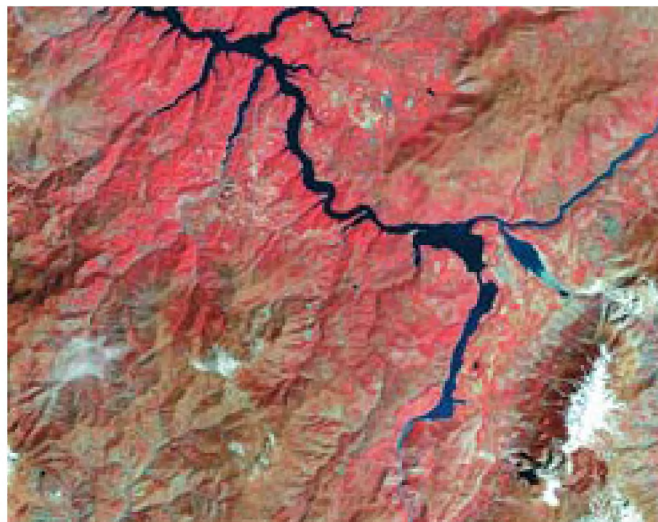
Παρόλο που η χρήση των δορυφορικών εικόνων στην εξερεύνηση και αξιοποίηση των φυσικών πόρων άρχισε από τη δεκα-





Η Λιμνοθάλασσα Karavastase (Κρεμαστής), ένας υγρότοπος Ραμσάρ, όπως φαίνεται στη δορυφορική εικόνα.

Αρχείο ΕΚΒΥ



Η συμβολή των ποταμών Λευκός και Μέλας Δρεϊνός στα Βορειοανατολικά της Αλβανίας. Κάτω δεξιά διακρίνονται οι χιονισμένες κορυφές των Ανατολικών Αλβανικών Άλπεων (υψόμετρο 2.524 μέτρα).

ετία του 1970, με την εκτόξευση του πρώτου δορυφόρου LANDSAT-1 (1972), οι εξελίξεις στην τεχνολογία των ηλεκτρονικών υπολογιστών και στην επιστήμη της πληροφορικής κατά την τελευταία δεκαετία (1990-2000), ώθησαν την εξάπλωση και χρήση ψηφιακών τηλεπισκοπικών δεδομένων από την ευρύτερη επιστημονική κοινότητα, σε μια μεγάλη ποικιλία εφαρμογών. Έως σήμερα έχουν εκτοξευθεί δεκάδες τηλεπισκοπικοί δορυφόροι με τα πλέον σύγχρονα συστήματα φωτογράφησης και ακόμη περισσότερες δυνατότητες αποθήκευσης, αποστολής και επεξεργασίας δεδομένων.

Ιδιαίτερο ενδιαφέρον παρουσιάζει η *φασματική διακριτική ικανότητα* ενός δορυφόρου, δηλαδή οι περιοχές του ηλεκτρομαγνητικού φάσματος οι οποίες καταγράφονται κατά τη λήψη μιας εικόνας από τον δορυφόρο, και είναι γνωστές ως δίαυλοι ή μπάντες του δορυφόρου.

Το ανθρώπινο μάτι είναι ευαίσθητο σε μια μικρή σχετικά περιοχή του φάσματος (μήκος κύματος 0,4-0,7 μm). Οι σύγχρονοι τηλεπισκοπικοί δορυφόροι διαθέτουν οπτικά όργανα που μπορούν να καταγράφουν πολλές περιοχές του ηλεκτρομαγνητικού φάσματος εκτός των ορίων στα οποία είναι ευαίσθητο το ανθρώπινο μάτι, όπως στο εγγύς, μέσο και μακρινό υπέρυθρο, στην περιοχή των μικροκυμάτων ή στην περιοχή του υπεριώδους. Έτσι, μπορούν να καταγράφουν γνωρίσματα της επιφάνειας της Γης που δεν είναι ορατά από το ανθρώπινο μάτι (π.χ. πηγές θερμότητας) ή που είναι δύσκολα διακριτά (π.χ. υγρά ή ξηρά εδάφη).

Ακόμη, η *χωρική διακριτική ικανότητα* ενός δορυφόρου, η οποία εκφράζει το ελάχιστο εμβαδόν στην επιφάνεια της Γης που μπορούν να αποτυπώσουν τα οπτικά όργανα του δορυφόρου με τη μορφή ενός σημείου, καθορίζει τη λεπτομέρεια με την οποία τα γνωρίσματα της επιφάνειας της Γης αποτυπώνονται στην εικόνα. Συνήθως μετράται σε μέτρα που αντιστοιχούν σε πλευρά τετράγωνης επιφάνειας πάνω στη Γη.

Έτσι, για τον δορυφόρο LANDSAT-7, που έχει ανάλυση 30 μέτρων, σε κάθε σημείο έκαστης φωτογραφίας που παράγει αντιστοιχεί επιφάνεια 900 τετραγωνικών μέτρων, ενώ για τον QUICKBIRD, που έχει ανάλυση 2,44 μέτρων, κάθε σημείο των φωτογραφιών του αντιστοιχεί σε επιφάνεια 5,95 τετραγωνικών μέτρων.

Το έτος 2001 το ΕΚΒΥ ανέλαβε να εκπονήσει, σε συνεργασία με το Περιβαλλοντικό Κέντρο Διοίκησης & Τεχνολογίας της Αλβανίας (ECAT), την απογραφή των υγροτόπων της χώρας. Ένας από τους κύριους σκοπούς του έργου είναι η ανάπτυξη καινοτόμων τεχνικών στην απογραφή υγροτόπων με τη χρήση της τηλεπισκόπησης.

Η συμβολή της τηλεπισκόπησης στην απογραφή των υγροτόπων της Αλβανίας, συνίσταται στον εντοπισμό των υδάτινων επιφανειών καθώς και των περιοχών με υψηλή συγκέντρωση υγρασίας σε όλη την επιφάνεια της χώρας. Τα δεδομένα προήλθαν από τον δορυφόρο LANDSAT-7, ο οποίος συνδυάζει την ικανοποιητική χωρική διακριτική ικανότητα (30x30 μέτρα) με την κατάλληλη φασματική διακριτική ικανότητα ώστε ο εντοπισμός των περιοχών με υψηλή υγρασία να είναι εφικτός. Επιπλέον, ο δορυφόρος αυτός καλύπτει πλήρως με τρεις μόνο εικόνες όλη την Αλβανία και παρέχει ευχέρεια στην επιλογή του χρόνου λήψης των εικόνων, με μικρό σχετικά χρόνο παραλαβής και μικρό συνολικό κόστος προμήθειας. Με κριτήριο την εποχική διακύμανση της συγκέντρωσης του νερού στους υγροτόπους, επιλέχθηκαν εικόνες της περιόδου Απριλίου-Ιουνίου 2000, περίοδος με την υψηλότερη συγκέντρωση νερού, αλλά και με μικρή σχετικά νεφοκάλυψη.

Η μέθοδος που εφαρμόστηκε για τον εντοπισμό, μέσω τηλεπισκόπησης, περιοχών με υψηλή υγρασία, βασίζεται στον συνδυασμό των εικόνων του δορυφόρου LANDSAT-7, που αντιστοιχούν σε επτά περιοχές του ηλεκτρομαγνητικού



φάσματος, με τον κατάλληλο τρόπο ώστε να παραχθεί ένα επίπεδο πληροφoρίας που να εκφράζει το ποσοστό υγρασίας στην επιφάνεια της Γης (εδαφικής υγρασίας ή υδατοσυλλογής).

Η ικανοποιητική εφαρμογή της μεθόδου απαιτεί επανειλημμένες δοκιμές και διορθώσεις παραμέτρων από τον χρήστη, με σκοπό τη βελτιστοποίηση της διάκρισης περιοχών με υψηλό ποσοστό υγρασίας. Το γεγονός αυτό αποτελεί και το σημαντικότερο μειονέκτημα της μεθόδου και μεταφράζεται σε ανάγκη διάθεσης μεγάλων αποθηκευτικών μέσων, υψηλής υπολογιστικής ισχύος και αντίστοιχου χρόνου για τις δοκιμές και διορθώσεις των δεδομένων.

Η αξιολόγηση των αποτελεσμάτων της μεθόδου έγινε με εκτίμηση της ακρίβειας εντοπισμού υδάτινων και υγροτοπικών σχηματισμών των οποίων η παρουσία και το εμβαδόν ήταν ήδη γνωστή είτε από τους αντίστοιχους σχηματισμούς στους τοπογραφικούς χάρτες, είτε από πληροφορίες που είχαμε στη διάθεσή μας από τους συνεργάτες μας στην Αλβανία.

Ακολούθησε η ταξινόμηση του επιπέδου των περιοχών με υψηλό ποσοστό υγρασίας, με την χρήση του κατάλληλου λογισμικού. Οι τρεις κλάσεις ταξινόμησης που υλοποιήθηκαν ήταν οι εξής: *βαθείς υδατοσυλλογές, αβαθείς υδατοσυλλογές και υγρά εδάφη*. Η διάκριση μεταξύ βαθέων και αβαθών υδατοσυλλογών βασίσθηκε στη παρατήρηση ότι σε περιοχές που γνωρίζαμε ότι έχουμε αβαθή νερά (ακτές θάλασσας και λιμνών με μικρή κλίση, δέλτα ποταμών κ.ά.) η ανάκλαση της ηλεκτρομαγνητικής ακτινοβολίας ήταν μικρότερη απ' ό,τι σε περιοχές με βαθιά νερά (ανοικτή θάλασσα, εσωτερικό μεγάλων λιμνών κ.ά.). Οι επιφάνειες που εντοπίστηκαν με τη μέθοδο που περιγράφηκε, αποτυπώθηκαν σε χάρτες κλίμακας 1:50.000 με τη χρήση Γεωγραφικών Συστημάτων Πληροφοριών, και απεστάλησαν στους συνεργάτες του ΕΚΒΥ στην Αλβανία για τον εντοπισμό και την επαλήθευση τους.

Με μεγάλο ενδιαφέρον αναμένονται τα στοιχεία για την επαλήθευση των περιοχών που εντοπίστηκαν και ιδιαίτερα εκείνων όπου στην αντίστοιχη περιοχή του τοπογραφικού χάρτη δεν εμφανιζόταν κάποιος υγροτοπικός σχηματισμός. Ακόμη, ενδιαφέρον παρουσιάζουν περιπτώσεις υγροτόπων που, ενώ στον τοπογραφικό χάρτη δείχνουν να έχουν μια συγκεκριμένη έκταση και σχήμα, η αντίστοιχη επιφάνεια στη δορυφορική εικόνα είναι τελείως διαφορετική. Τέτοιες περιπτώσεις, δείχνουν τη μεγάλη χρησιμότητα που μπορεί να έχει η τηλεπισκόπηση και τα ΓΣΠ, όχι μόνο σε εφαρμογές απογραφής υγροτόπων αλλά και στη διαχρονική διαχείριση και παρακολούθηση διαφόρων γνωρισμάτων που συνδέονται με τον οικολογικό τους χαρακτήρα.

Νίκος Καραπέτσας & Αντώνης Αποστολάκης



Οι προστατευόμενες περιοχές της χώρας μας φιλοξενούν πολύτιμα φυσικά οικοσυστήματα αλλά περικλείουν και αγροτικά οικοσυστήματα ή συνορεύουν άμεσα με τέτοια συστήματα. Οι δύο τύποι οικοσυστημάτων μπορούν να συμβιώνουν αρμονικά εφόσον τα αγροτικά οικοσυστήματα υφίστανται αειφορική διαχείριση. Από την αρμονική συμβίωση προκύπτουν πολλές ωφέλειες, όπως για παράδειγμα:

- Οι υδατικοί πόροι μιας προστατευόμενης περιοχής συντελούν στην αύξηση της παραγωγικότητας των αγρών.
- Τα άγρια φυτικά είδη μπορούν να αποβούν πολύτιμα για τους βελτιωτές φυτών δίνοντας τη δυνατότητα για δημιουργία νέων καλλιεργούμενων ποικιλιών.
- Τα φυσικά οικοσυστήματα αποτελούν ενδιαίτηματα συγκεκριμένων ζωικών ειδών που συμβάλλουν θετικά στην αντιμετώπιση των παρασίτων των καλλιεργούμενων φυτών.
- Φυτικά είδη που καλλιεργούνται κοντά σε υγροτοπικά οικοσυστήματα υποφέρουν λιγότερο από παγετούς.

Η συμμετοχή του ΕΚΒΥ στην Έκθεση Agrotica 2003 εστίασθηκε στο να παρουσιάσει τις ωφέλειες αυτές. Επιπλέον να αναδείξει προτεραιότητες που πρέπει να διέπουν τα προγράμματα αγροτικής ανάπτυξης σε προστατευόμενες περιοχές, όπως:

- οι καλλιεργητικές πρακτικές να μην επηρεάζουν αρνητικά τη βιοποικιλότητα,
- να δημιουργηθούν πρότυπα για ορθές γεωργικές πρακτικές με στόχο τη μείωση της ρύπανσης,
- να τεθούν σε εφαρμογή αγροπεριβαλλοντικά μέτρα που να καλύπτουν τρόπους χρήσης των γεωργικών εκτάσεων,
- να επιτευχθεί συνετή διαχείριση των φυσικών πόρων και κυρίως του νερού,
- οι γεωργικές δραστηριότητες να είναι οικονομικά βιώσιμες, κοινωνικά αποδεκτές και να βοηθούν στη διατήρηση της βιοποικιλότητας,
- να διατηρηθούν και να προστατευθούν απειλούμενες με εξαφάνιση τοπικές φυλές αγροτικών ζώων και ποικιλίες καλλιεργούμενων φυτών,
- να ενημερωθούν οι παραγωγοί για τις αλλοιώσεις που προκαλούνται από ορισμένες γεωργικές πρακτικές, αλλά και να συνειδητοποιήσουν ότι οι ίδιοι είναι φύλακες του περιβάλλοντος και της βιοποικιλότητας.

Μεσογειακό Σχέδιο Δράσης και Σύμβαση της Βαρκελώνης

Το 1975, 16 κράτη της Μεσογείου, μεταξύ των οποίων και η Ελλάδα, σε συνάντηση που διοργάνωσε το Πρόγραμμα Περιβάλλοντος των Ηνωμένων Εθνών, υιοθέτησαν το Μεσογειακό Σχέδιο Δράσης για την προστασία του περιβάλλοντος και την ανάπτυξη της λεκάνης της Μεσογείου. Το Σχέδιο αυτό αποτελεί τη βάση εκπόνησης ενός περιβαλλοντικού και αναπτυξιακού προγράμματος για την περιοχή της Μεσογείου εμπλέκοντας στις δράσεις του τα Μεσογειακά κράτη, οργανισμούς των Ηνωμένων Εθνών, κρατικές και μη κρατικές οργανώσεις και προγράμματα. Οι δράσεις του αναφέρονται σε θέματα διαχείρισης των παράκτιων ζωνών, σε εκτίμηση και καταπολέμηση της ρύπανσης, στην προστασία οικοσυστημάτων και στη διατήρηση της βιοποικιλότητας.



Ακτή Κάλαμος Λευκάδας, Φωτ. Αρχείο ΕΚΒΥ / Έγχρωμον

Το θεσμικό πλαίσιο για την υποστήριξη των δράσεων του Μεσογειακού Σχεδίου Δράσης αποτελεί η Σύμβαση της Βαρκελώνης* "Σύμβαση για την προστασία του θαλάσσιου περιβάλλοντος και των παράκτιων περιοχών της Μεσογείου", η οποία συνοδεύεται από 5 Πρωτόκολλα.

Στρατηγικό Σχέδιο Δράσης για τη Διατήρηση της Βιοποικιλότητας στη Μεσόγειο

Τα Συμβαλλόμενα Μέρη στη Σύμβαση της Βαρκελώνης επικύρωσαν, το 1997, το "Στρατηγικό σχέδιο δράσης για την αντιμετώπιση της ρύπανσης από χερσαίες δραστηριότητες στην περιοχή της Μεσογείου". Η εκπόνησή του είχε προγραμματισθεί βάσει του "Παγκόσμιου προγράμματος για την αντιμετώπιση της ρύπανσης από χερσαίες δραστηριότητες", το οποίο είχε υιοθετηθεί στην Ουάσιγκτον το 1995, και του τροποποιημένου Πρωτοκόλλου 3 της Σύμβασης της Βαρκελώνης "Για την προστασία της Μεσογείου Θάλασσας από τη ρύπανση από χερσαίες πηγές".

Το Στρατηγικό Σχέδιο Δράσης αποσκοπεί να αντιμετωπίσει τη ρύπανση από χερσαίες δραστηριότητες και να βελτιώσει την ποιότητα του θαλάσσιου περιβάλλοντος της Μεσογείου, μέσω της υποστήριξης των Μεσογειακών χωρών για τη διατύπωση,

υιοθέτηση και εφαρμογή σχετικών σχεδίων και δράσεων σε εθνικό και Μεσογειακό επίπεδο. Το Στρατηγικό Σχέδιο Δράσης συντονίζεται από το Μεσογειακό Σχέδιο Δράσης, τη Συντονιστική του Μονάδα και το Πρόγραμμα MED POL σε συνεργασία με τον Παγκόσμιο Οργανισμό Υγείας, τρία Περιφερειακά Κέντρα Δράσης της Σύμβασης της Βαρκελώνης και το Μεσογειακό Περιβαλλοντικό Πρόγραμμα Τεχνικής Βοήθειας.

Με σκοπό την υποστήριξη της εφαρμογής του Στρατηγικού Σχεδίου Δράσης από τα Συμβαλλόμενα Μέρη της Σύμβασης, το Παγκόσμιο Περιβαλλοντικό Μέσο (Global Environmental Facility - GEF) χρηματοδοτεί, για την τριετία 2001-2003, το έργο με τίτλο "Καθορισμός των δράσεων προτεραιότητας για την περαιτέρω επεξεργασία και εφαρμογή του Στρατηγικού Σχεδίου Δράσης για τη Μεσόγειο Θάλασσα". Το έργο υλοποιείται από τη Συντονιστική Μονάδα του Μεσογειακού Σχεδίου Δράσης σε συνεργασία με τα Περιφερειακά Κέντρα Δράσης της Σύμβασης της Βαρκελώνης και με διεθνείς οργανισμούς (Παγκόσμιο Ταμείο για τη Φύση-WWF, Παγκόσμια Ένωση για τη Διατήρηση της Φύσης-IUCN κ.ά.). Περιλαμβάνει 50 δράσεις, μία εκ των οποίων είναι η "Προετοιμασία στρατηγικού σχεδίου δράσης για τη διατήρηση της βιοποικιλότητας στη Μεσόγειο" (έργο SAP BIO). Το έργο SAP BIO εκπονείται

* Σήμερα, τα Συμβαλλόμενα Μέρη στη Σύμβαση της Βαρκελώνης είναι: Αίγυπτος, Αλβανία, Αλγερία, Βοσνία-Ερζεγοβίνη, Γαλλία, Ελλάδα, Ευρωπαϊκή Ένωση, Ισραήλ, Ισπανία, Ιταλία, Κροατία, Κύπρος, Λίβανος, Λιβύη, Μάλτα, Μαρόκο, Μονακό, Σλοβενία, Τουρκία, Τυνησία, Συρία.





Αμφιλοχία, Φωτ. Αρχείο ΕΚΒΥ / Έγχρωμον



Λιμνοθάλασσα Αιτωλικού, Φωτ. Αρχείο ΕΚΒΥ / Έγχρωμον



Κατάκολο Ηλείας, Φωτ. Αρχείο ΕΚΒΥ / Έγχρωμον

από το Περιφερειακό Κέντρο Δράσης για τις Προστατευόμενες Περιοχές της Σύμβασης της Βαρκελώνης σε συνεργασία με τα Συμβαλλόμενα Μέρη στη Σύμβαση.

Κύριος σκοπός του έργου SAP BIO είναι η εκπόνηση ενός Στρατηγικού Σχεδίου Δράσης για τη διατήρηση της παράκτιας και θαλάσσιας βιοποικιλότητας στη Μεσόγειο, το οποίο θα αποτελέσει και τη βάση για την εφαρμογή του Έκτου Πρωτοκόλλου της Σύμβασης της Βαρκελώνης (Νέο Πρωτόκολλο), το οποίο τέθηκε σε ισχύ τον Δεκέμβριο του 1999, δεν έχει όμως κυρωθεί από όλα τα Συμβαλλόμενα Μέρη. Το Νέο Πρωτόκολλο αποσκοπεί στην προστασία της βιοποικιλότητας της Μεσογείου, με ιδιαίτερη αναφορά στα οικοσυστήματα με μοναδικά Μεσογειακά γνωρίσματα, από τις επιπτώσεις που μπορεί να έχουν επί αυτής οι ανθρώπινες δραστηριότητες.

Ειδικότεροι σκοποί του έργου SAP BIO είναι οι ακόλουθοι:

- Ανάπτυξη συστήματος για την εκτίμηση της κατάστασης της παράκτιας και θαλάσσιας βιοποικιλότητας της Μεσογείου.
- Αναγνώριση των κινδύνων που απειλούν τη διατήρηση της θαλάσσιας και παράκτιας βιοποικιλότητας της Μεσογείου.
- Διατύπωση αρχών, προσεγγίσεων, προτεραιοτήτων, μέτρων και χρονοδιαγράμματος για την αντιμετώπιση των κινδύνων.
- Εκπόνηση Εθνικών Εκθέσεων και σχετικών Εθνικών Σχεδίων Δράσης από τα Συμβαλλόμενα Μέρη στη Σύμβαση της Βαρκελώνης.

Το Στρατηγικό Σχέδιο Δράσης πρόκειται να παρουσιασθεί για επικύρωση στη 13η Συνεδρίαση των Συμβαλλομένων Μερών στη Σύμβαση της Βαρκελώνης, το φθινόπωρο του 2003.

Βασικότερη πηγή για τη συγγραφή του Στρατηγικού Σχεδίου Δράσης θα αποτελέσουν οι Εθνικές Εκθέσεις και τα Εθνικά Σχέδια Δράσης, τα οποία εκπονούνται στο πλαίσιο του έργου από τα Συμβαλλόμενα Μέρη, καθώς και οι ειδικές εκθέσεις που εκπονούνται από διεθνείς οργανισμούς (π.χ. για τις επιπτώσεις των αλιευτικών δραστηριοτήτων στη βιοποικιλότητα της Μεσογείου).

Οι Εθνικές Εκθέσεις των Συμβαλλομένων Μερών ακολουθούν συγκεκριμένη δομή βάσει των προδιαγραφών του έργου και αποσκοπούν στα ακόλουθα:

- αναγνώριση των δραστηριοτήτων που σχετίζονται με την υποβάθμιση της θαλάσσιας και παράκτιας βιοποικιλότητας σε εθνικό επίπεδο και εκτίμηση της σημασίας τους,
- αναγνώριση των εθνικών προτεραιοτήτων για τη διατήρηση της παράκτιας και θαλάσσιας βιοποικιλότητας,
- αναγνώριση των επανορθωτικών μέσων (π.χ. διατήρηση απειλούμενων οικοσυστημάτων ή ενδιαιτημάτων μέσω της ίδρυσης νέων προστατευόμενων περιοχών).

Τα Εθνικά Σχέδια Δράσης, ανάλογα με τις προτεραιότητες που θα διατυπώνονται στις Εθνικές Εκθέσεις των Συμβαλλο-



Ναύπακτος, Φωτ. Αρχείο ΕΚΒΥ / Έγχρωμων

μένων Μερών, θα περιγράφουν αναλυτικά τις προτεινόμενες δράσεις για τη διατήρηση της στοιχείων της παράκτιας και θαλάσσιας βιοποικιλότητας σε επίπεδο οικοσυστημάτων, τύπων οικοτόπων και ειδών.

Ο συντονισμός του έργου σε κάθε χώρα αποτελεί ευθύνη του "Εθνικού Εκπροσώπου", ο οποίος ορίστηκε για τον σκοπό αυτό σε κάθε Συμβαλλόμενο Μέρος, ενώ η συλλογή και επεξεργασία των διαθέσιμων δεδομένων για τη συγγραφή των Εθνικών Εκθέσεων ανατέθηκε από το Περιφερειακό Κέντρο Δράσης για τις Προστατευόμενες Περιοχές της Σύμβασης σε ανεξάρτητους συμβούλους. Η διαδικασία σύνταξης των Εθνικών Εκθέσεων περιλαμβάνει, επίσης, την ενεργό συμμετοχή των ενδιαφερομένων μερών κάθε χώρας (αρμόδια Υπουργεία, τοπική αυτοδιοίκηση, εκπρόσωποι παραγωγικών ομάδων, μη κρατικές οργανώσεις κ.ά) με τη διοργάνωση εθνικών διαβουλεύσεων.

Η ελληνική συμμετοχή στο έργο SAP BIO

Η Ελλάδα, ως Συμβαλλόμενο Μέρος στη Σύμβαση της Βαρκελώνης, συμμετέχει στο έργο SAP BIO. Ως Εθνικός Εκπρόσωπος της χώρας έχει οριστεί το Τμήμα Διαχείρισης Φυσικού Περιβάλλοντος, Διεύθυνση Περιβαλλοντικού Σχεδιασμού, ΥΠΕΧΩΔΕ. Η Εθνική Έκθεση για την παράκτια και θαλάσσια βιοποικιλότητα της χώρας, η οποία ολοκληρώθηκε τον Αύγουστο του 2002, εκπονήθηκε από το ΕΚΒΥ, σύμφωνα με τις οδηγίες του Εθνικού Εκπροσώπου και σε συνεργασία με ερευνητικά ιδρύματα και περιβαλλοντικές οργανώσεις.

Η παράκτια και θαλάσσια βιοποικιλότητα της χώρας προσεγγίστηκε σε επίπεδο οικοσυστημάτων, τύπων οικοτόπων και ειδών. Οι θεματικές ενότητες στις οποίες εστιάστηκε η Εθνική Έκθεση περιλαμβάνουν στοιχεία της βιοποικιλότητας ιδιαίτερης σημασίας για τη χώρα βάσει των Οδηγιών 92/43/ΕΟΚ και 79/409/ΕΟΚ, όπως: α) λιβάδια Ποσειδωνίας, β) λιμνοθάλασσες, γ) θαλάσσιες χελώνες, δ) πουλιά μικρών νησιών και βραχονησίδων, βραχωδών ακτών και παράκτιων λιμνοθα-

λασσών, θαλασσοπούλια, δ) κητώδη, ε) Μεσογειακή φώκια. Το περιεχόμενο της Εθνικής Έκθεσης καθορίστηκε βάσει της διαθέσιμης πληροφορίας. Η συγγραφή επιμέρους κεφαλαίων ανατέθηκε σε ομάδα ειδικών επιστημόνων.

Η κατά το δυνατόν ευρύτερη αποδοχή της εθνικής έκθεσης από όλα τα ενδιαφερόμενα μέρη επιχειρήθηκε με την οργάνωση της εθνικής διαβούλευσης, η οποία οργανώθηκε από το Εθνικό Κέντρο Περιβάλλοντος και Αειφόρου Ανάπτυξης (ΕΚΠΑΑ), σε συνεργασία με το ΕΚΒΥ και τον Εθνικό Εκπρόσωπο, τον Ιούλιο του 2002. Στην εθνική διαβούλευση παρευρέθηκαν ο εθνικός εκπρόσωπος του Μεσογειακού Σχεδίου Δράσης και εκπρόσωποι από Υπουργεία (ΠΕΧΩΔΕ, Ανάπτυξης, Γεωργίας, Εμπορικής Ναυτιλίας, Εξωτερικών, Οικονομικών, Αιγαίου), Περιφέρειες (Κεντρικής Μακεδονίας, Στερεάς Ελλάδας, Αττικής, Θεσσαλίας, Νοτίου Αιγαίου), ερευνητικά ιδρύματα (ΕΘΙΑΓΕ, ΕΚΘΕ, ΙΘΑΒΙΚ), πανεπιστήμια (Αθηνών, Θεσσαλονίκης, Πατρών), εθνικές επιτροπές (Εθνική Επιτροπή κατά της Ερημοποίησης, Συμβούλιο Αλιείας), τη Συντονιστική Μονάδα του MedWet, τον Σύλλογο Ελλήνων Ωκεανογράφων, τον Οργανισμό Αθήνας, παραγωγικούς φορείς (Ομοσπονδία Αλιέων), την ΠΑΣΕΓΕΣ, περιβαλλοντικές οργανώσεις (Ελληνική Ορνιθολογική Εταιρεία, Αρχέλων, Ινστιτούτο Κητολογικών Ερευνών ΠΕΛΑΓΟΣ, Ελληνική Εταιρεία για τη Μελέτη και Προστασία της Μεσογειακής Φώκιας, Παγκόσμιο Ταμείο για τη Φύση, κ.ά.) και εταιρείες (ΙΧΘΥΚΑ ΑΕ, ENVECO ΑΕ, κ.ά). Στους συμμετέχοντες είχε αποσταλεί περίληψη της Εθνικής Έκθεσης για σχολιασμό.

Η εθνική διαβούλευση εστιάστηκε στις απειλές, στις σχετικές προτεραιότητες για δράση και στο επενδυτικό χαρτοφυλάκιο. Οι εισηγήσεις που διατυπώθηκαν ενσωματώθηκαν στο κείμενο της Εθνικής Έκθεσης, βάσει κυρίως της δυνατότητας εφαρμογής τους σε εθνικό επίπεδο και της προτεραιότητας των προτεινόμενων δράσεων, το οποίο και απεστάλη στον συντονιστή του έργου SAP BIO, ώστε να ληφθεί υπόψη κατά τη συγγραφή του οικείου Στρατηγικού Σχεδίου Δράσης.

Ελένη Μιχαλάτου



MedWet

Ένα νέο σύμφωνο συνεργασίας υπογράφηκε στις 18 Φεβρουαρίου 2003, ανάμεσα στην Πρωτοβουλία MedWet, τον Βιολογικό Σταθμό Tour du Valat και το WWF-MedPO, με σκοπό την κοινή δράση για τη διατήρηση των υγροτόπων στη Μεσόγειο. Το Tour du Valat και το WWF-MedPO θα ενδυναμώσουν τη συνεργασία τους στο πλαίσιο του MedWet και σύμφωνα με τις προτεραιότητες του WWF για τη διατήρηση παγκοσμίως, αλλά και με το πενταετές σχέδιο δράσης του Tour du Valat σχετικά με τη διατήρηση των Μεσογειακών υγροτόπων. Το MedWet είναι ανοικτό στη συμμετοχή και άλλων μελών του Τεχνικού Δικτύου, όπου αυτό κρίνεται κατάλληλο. Περισσότερες πληροφορίες, www.medwet.org/news/news_announcements.

Πέντε χρόνια ΟΙΚΟ-ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ

Έκλεισε πέντε χρόνια ύπαρξης το ενημερωτικό δελτίο ΟΙΚΟ-ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ που εκδίδει η Περιβαλλοντική Πρωτοβουλία Μαγνησίας. Πρόκειται για μια μηνιαία εφημερίδα με πανελλαδική εμβέλεια, που απευθύνεται σε όλους εκείνους που ευαισθητοποιούνται σε θέματα περιβάλλοντος. Η ΟΙΚΟ-ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ εντυπωσιάζει με την ποιότητα, την καλαισθησία και την ισορροπία ανάπτυξη τοπικών, πανελλήνιων και διεθνών θεμάτων. Το ΕΚΒΥ, γνωρίζοντας από προσωπική πείρα τις δυσκολίες που υπάρχουν στην έκδοση τέτοιου είδους εντύπων, εύχεται στην ΟΙΚΟ-ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ ακόμη παραγωγικότερη πορεία στη νέα πενταετία καθώς και πολλαπλασιασμό των συνδρομητών. Όποιος επιθυμεί να γίνει συνδρομητής στην ΟΙΚΟ-ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ, μπορεί να τηλεφωνήσει στο 2421020260 ή να επισκεφθεί την ηλεκτρονική σελίδα www.oikoen.gr.



Σώζεται το Δάσος Σταυρονικήτα

Το Συμβούλιο της Επικρατείας δέχθηκε τις αιτήσεις ακύρωσης που είχαν υποβάλει η Οικολογική Κίνηση Θεσσαλονίκης και Νομικοί Περιβάλλοντος σχετικά με το Δάσος Σταυρονικήτα. Πρόκειται για το αποτέλεσμα πολύχρονων προσπαθειών να αποτραπεί η δόμηση και κατά συνέπεια η καταστροφή του δάσους 2.234 στρεμμάτων στην Κασσάνδρα Χαλκιδικής.

Το Πανεπιστήμιο της Ουψάλα, στη Σουηδία, ένα από τα παλαιότερα και γνωστότερα της Ευρώπης, ανακήρυξε την κ. Νίκη Γουλανδρή Επίτιμο Διδάκτορα Φυσικών Επιστημών. Η κ. Γουλανδρή, Πρόεδρος του Μουσείου Γουλανδρή Φυσικής Ιστορίας και του Κέντρου ΓΑΙΑ Περιβαλλοντικής Έρευνας και Εκπαίδευσης, τιμήθηκε για τη μακροχρόνια συμβολή της στον χώρο των φυσικών επιστημών και τη μεγάλη προσφορά της στην προστασία του φυσικού περιβάλλοντος.

Ελληνικοί υγρότοποι και Περιβαλλοντική Εκπαίδευση

Το αδιάκοπο ενδιαφέρον τους για τους ελληνικούς υγροτόπους αλλά και για την ευαισθητοποίηση και ενημέρωση των μαθητών σε θέματα περιβάλλοντος, έδειξαν για μία ακόμη φορά ο Δήμος Νεάπολης και τα Γραφεία Περιβαλλοντικής Εκπαίδευσης Α/βάθμιας και Β/βάθμιας Εκπαίδευσης της Δυτικής Θεσσαλονίκης. Οι Υπεύθυνες των Γραφείων ΠΕ κ. Ντίνα Ταμουτσέλη και κ. Όλγα Απανωμεριτάκη διοργάνωσαν στις 13 Μαρτίου, στο Δημοτικό Θέατρο Νεάπολης, ημερίδα για τους ελληνικούς υγροτόπους και έκθεση φωτογραφίας στην Αίθουσα Τέχνης του Δήμου. Στην ημερίδα παρευρέθησαν σχολεία της Δυτικής Θεσσαλονίκης και ενημερώθηκαν για το έργο των Κέντρων Πληροφόρησης Κορώνειας-Βόλβης, Δέλτα Αξιού και Στρυμονικού Κόλπου, αλλά και για τις δραστηριότητες του ΕΚΒΥ. Ιδιαίτερο ενδιαφέρον έδειξαν οι μαθητές για την έκθεση οικο-φωτογραφίας του Καθηγητή του Παντείου Πανεπιστημίου κ. Δημήτρη Λαμπρέλλη, ο οποίος μίλησε και στην ημερίδα για τον ρόλο της φωτογραφίας στην περιβαλλοντική ευαισθητοποίηση. Παράλληλα με την έκθεση, ο Δήμος Νεάπολης και οι Υπεύθυνες Περιβαλλοντικής Εκπαίδευσης φρόντισαν να παραχωρήσουν ειδικό χώρο παρουσίασης των δραστηριοτήτων των Κέντρων με αφίσες και διανομή ενημερωτικών εντύπων.



Βιολογική ποικιλότητα και οικονομικός παράγοντας Μια σχέση με αμοιβαία πλεονεκτήματα

Την πιθανή ανάμειξη χρηματο-οικονομικών ιδρυμάτων και μηχανισμών (π.χ. ευρωπαϊκές και διεθνείς τράπεζες, το Αναπτυξιακό Πρόγραμμα των ΗΠΑ κ.ά.) στην εξεύρεση πόρων για τη διατήρηση της φύσης, παρουσιάζει το Ευρωπαϊκό Κέντρο για τη Διατήρηση της Φύσης (ECNC) σε έκδοσή του (26 σελίδες + Παραρτήματα) με τίτλο "Βιολογική ποικιλότητα και οικονομικός παράγοντας-Μια σχέση με αμοιβαία πλεονεκτήματα". Στην έκδοση περιλαμβάνονται τα πρακτικά της παράλληλης εκδήλωσης "Εξεύρεση οικονομικών πόρων για την Αειφόρο Βιοποικιλότητα: Προς την εφαρμογή της Σύμβασης για τη Βιολογική Ποικιλότητα", που διεξήχθη κατά την Έκτη Διάσκεψη των Συμβαλλομένων Μερών για τη Βιολογική Ποικιλότητα (COP6). Περισσότερες πληροφορίες: www.ecnc.nl.

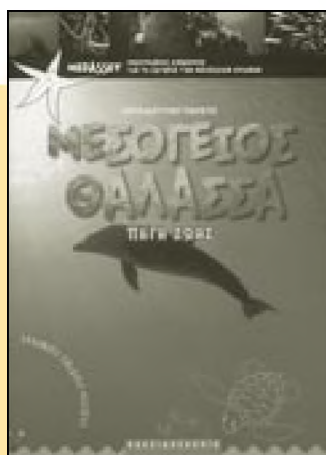


Μεσόγειος Θάλασσα: πηγή ζωής

Ο Μεσογειακός Σύνδεσμος για τη Σωτηρία των Θαλασσιών Χελωνών (MEDASSET), σε συνεργασία με το Ελληνικό Παιδικό Μουσείο και τις Εκδόσεις Καλειδοσκόπιο, δημιούργησε ένα περιβαλλοντικό εκπαιδευτικό πακέτο με τίτλο "Μεσόγειος Θάλασσα: πηγή ζωής".

Σκοπός του εκπαιδευτικού υλικού είναι να προβάλλει τη φυσική και πολιτιστική κληρονομιά της Μεσογείου και συνάμα να τονίσει την ανάγκη προστασίας του θαλάσσιου περιβάλλοντος. Παράλληλα, φιλοδοξεί να λειτουργήσει ως πρότυπο παιδαγωγικό και ψυχαγωγικό εργαλείο παιδιών της πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης σε όλες τις χώρες της Μεσογείου. Γι' αυτό έχει εκδοθεί στην ελληνική και στην αγγλική γλώσσα, με προοπτική να μεταφραστεί σε τρεις τουλάχιστον μεσογειακές γλώσσες.

Το εκπαιδευτικό πακέτο, που υλοποιήθηκε με χορηγία του Ιδρύματος "Σταύρος Σ. Νιάρχος", θα διανεμηθεί δωρεάν σε ελληνικά σχολεία και σε σχολεία άλλων Μεσογειακών κρατών, με τη συνεργασία του Μεσογειακού Προγράμματος Δράσης του Περιβαλλοντικού Προγράμματος του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών (UNEP/MAP).



Χρυσούλα Λιόντα

Το XXX Συνέδριο της IAHR

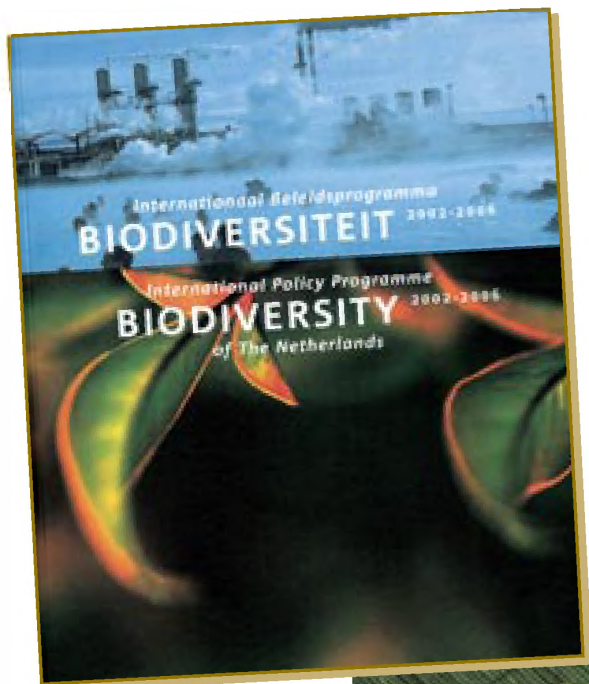
(International Association of Hydraulic Engineering and Research) θα γίνει, για πρώτη φορά στην Ελλάδα, στο Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης από 24 έως 29 Αυγούστου του 2003. Κεντρικό θέμα του συνεδρίου είναι "Μηχανική και έρευνα υδάτων σε μία εξελισσόμενη κοινωνία: Σύγχρονες εξελίξεις και παραδοσιακές μέθοδοι". Τα επιμέρους θεματικά αντικείμενα του συνεδρίου είναι το παράκτιο περιβάλλον: διεργασίες και ολοκληρωμένη διαχείριση, αστικά και αγροτικά υδατικά συστήματα για αειφορική ανάπτυξη. Εσωτερικά ύδατα: έρευνα, τεχνολογία και διαχείριση, υδροπληροφορική και προηγμένη τεχνολογία δεδομένων στην εφαρμοσμένη υδραυλική, σύνδεση εκπαίδευσης, έρευνας και επαγγελματικής εξέλιξης στην υδρομηχανική. Γλώσσα του συνεδρίου είναι η αγγλική. Για περισσότερες πληροφορίες, www.civil.auth.gr/2003iahr.

Η Διεθνής Ένωση Οικολόγων της Μεσογείου

(ISOMED-International Society of Mediterranean Ecologists), με τη συνεργασία του Εθνικού Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών και του Οργανισμού Περιβάλλοντος του Δήμου της Ρόδου, διοργανώνει το 10ο Διεθνές Συνέδριο MEDECOS, με θέμα "Οικολογία, διατήρηση και αειφορική διαχείριση Μεσογειακού τύπου οικοσυστημάτων σε παγκόσμια κλίμακα" από 25 Απριλίου έως 1 Μαΐου 2004, στη Ρόδο. Το συνέδριο σκοπεύει να προωθήσει τις συνεργασίες ανάμεσα σε ερευνητές της Μεσογείου και διεθνώς που ασχολούνται με σχετικά ζητήματα, καθώς και με τον επιχειρηματικό χώρο. Για περισσότερες πληροφορίες, www.cc.uoa.gr/biology/MEDECOS2004.htm.



Η φροντίδα των Ολλανδών για τη βιοποικιλότητα



Τον Ιανουάριο του 2003 εκδόθηκε από το Υπουργείο Γεωργίας, Φυσικής Κληρονομιάς και Αλιείας της Ολλανδίας ένα τεύχος 116 σελίδων με τον τίτλο "Το Πρόγραμμα Διεθνούς Πολιτικής της Ολλανδίας για τη Βιοποικιλότητα 2002-2006". Σκοπός του τεύχους είναι να παρουσιάσει τη συνολική πολιτική της Ολλανδικής Κυβέρνησης για τη βιοποικιλότητα και πώς αυτή συνδέεται με τον άνθρωπο, το περιβάλλον, τα τροπικά δάση και τα ύδατα.

Τα περιεχόμενα χωρίζονται στα εξής κεφάλαια: Θέματα (οικολογικά δίκτυα, αειφορική χρήση, ο ρόλος των υδάτων στα χερσαία οικοσυστήματα, ενίσχυση της ποικιλότητας ειδών, βιοτεχνολογία), Τύποι Φυσικών και Αγροτικών Οικοσυστημάτων, Γνώση-Εκπαίδευση-Πληροφορία, Εφαρμογή της Πολιτικής για τη Βιοποικιλότητα.

Η ποιότητα της έκδοσης είναι από τις υψηλότερες που έχουμε δει. Τα κείμενα υποδειγματικά ως προς την πληρότητα, γλαφυρότητα και σαφήνεια.



Α Μ Φ Ι Β Ι Ο Ν

Τεύχος 48

Διμηνιαία έκδοση του ΕΚΒΥ ISSN 1106 - 3866

Ταχυδρομική διεύθυνση: Μουσείο Γουλανδρή Φυσικής Ιστορίας

Ελληνικό Κέντρο Βιοτόπων - Υγροτόπων

14ο χλμ. Θεσσαλονίκης - Μηχανιώνας, 570 01 Θέρμη,

Τ.Θ. 60394 - Τηλ. 2310 473320 - Φαξ: 2310 471795

E-mail: mariak@ekby.gr

Υπεύθυνη Έκδοσης: Μαρία Κατσακιώρη

Συντακτική Επιτροπή: Ευτυχία Αλεξανδρίδου, Π. Α. Γεράκης, Παύλος Γιαμάς,

Νίκος Καραπέτσας, Μαρία Κατσακιώρη, Χρυσούλα Λιόντα, Σπύρος Ντάφης,

Δημήτρης Παπαδόμος, Βασιλική Τσιαούση

Φιλολογική επιμέλεια: Χρυσούλα Λιόντα

Φωτογραφία εξωφύλλου: Φωτ. Αρχείο ΕΚΒΥ / Θ. Ιακωβίδης

Φωτοστοιχειοθεσία - Επιμέλεια έκδοσης: ANIMA GRAPHICS

Υιοί Α. Υφαντή Ο.Ε., Φραγκίνη 9, 546 24 Θεσσαλονίκη



Κείμενα και φωτογραφίες που αποστέλλονται για δημοσίευση στο περιοδικό δεν επιστρέφονται. Επιτρέπεται η αναδημοσίευση, η αναπαραγωγή ή η μετάδοση με οποιοδήποτε οπτικοακουστικό μέσο του περιεχομένου του ΑΜΦΙΒΙΟΝ μόνο εφόσον γίνεται αναφορά στην πηγή.

